ŠÁRKA.

Zpěvohra
o
3 jednáních.

Slova napsala
ANEŽKA SCHULZOVÁ.

Hudbu
složil

ZDENKO FIBICH.

Op. 51.

V PRAZE.
FR. A. URBÁNEK.

OSOBY.

Kníže Přemysl		**Baryton.**
Ctirad, vladyka		**Tenor.**
Vitoraz, žrec		**Bas.**
Vlasta,	děvy rady Libušiny.	**Mezzosopran.**
Šárka,		**Sopran.**
Libyna,		**Sopran.**
Svatava,		**Sopran.**
Mlada,		**Sopran.**
Radka,		**Mezzosopran.**
Častava,		**Alt.**
Hosta,		**Alt.**

Kmeti, leši, vladykové, žreci, děvy, zajaté ženy, zjevy pobitých děv. **Místo děje**: I. jednání v obětním háji blíže Vyšehradu. — II. jednání v lese blíže Děvína. — III. jednání v skalnatém údolí na levém břehu Vltavy. — **Doba**: Po smrti kněžny Libuše.

ŠÁRKA.

Adagio non troppo.

Zdenko Fibich, Op.51.

Úvod.

ff
sffz
sffz
p
pp
mf Più mosso.
ppp
Lento.
f Più mosso.
ppp
Lento.

Marciale non troppo mosso.

mf
p
pp
p
p
rit.
Ped.
Tempo I. (Adagio non troppo.)
p
espress.
Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *
pp
Ped. *
rfz
dolce
dolciss.
p
ppp
rfz
espress.
rit.

a tempo
più mosso
m.d.
m.s.
Marciale come sopra ma un poco più mosso.
f sempre

Adagio.
8
ff
sfz
Ped.
8
ff
3
sfz
Ped.
sffz
sffz
p
pp
p espress.
pp
rfz
p
ff
sffz
ff
sffz
ff
sffz
Ped.

Jednání první.

Háj obětní poblíž Vyšehradu. Na levo povýšený stolec kamenný. V pozadí viděti hradby Vyšehradu. Hájem dlouží se poslední lehké stíny šera, však nad vrcholky lesa již počíná rdíti se východ. Na dolejších stupních stolce sedí Vlasta s hlavou skloněnou do dlaní.

Vlasta (povstane a rozhlíží se hájem)
p
Stí-no-vé vy du-ší ze-mře-lých, již leh - kým kříd - - lem
ppp
v há-ji sva-tém stromů té - mě ob-le-tu-je-te, proč v dá-li
p
o - ku mi-zí-te? Zda zlaté ší-py
mp
p
slun - ce pla-ší vás? Oh, po-stůj-te v svém plachém
mf
p

Pochettino animato.
tě - ká - ní!
Hle, žha - vá
tou - - ha pu - dí mě,
bych v kmit - ných sbo - rech va - šich na - šla
tu, jež o - de - šla,
by bo - lesť druž - kou nám jen zů - sta - vi - la v od - vet!
rit.
a tempo (Andante sost.)
a tempo
Allegretto.
(Paprsky sluneční vždy více prozařují háj.)

(♩.=♩)
Mar - ně vo - lám! Mar - ně!
espress.
Mi - zí ve vy - ši - nách!
rit.
Poco Allegretto.
Květ - vi - cím již vra - ce - jí se ptá - ci, strach jež
před du - še - mi za - pu - dil a ja - rým pě - ním

(Unešena nádherným obrazem vycházejícího slunce.)
zdra_ví od_chod stí_ _nů!
Ped.
Nad le_sem hle, z pev_ _né brá_ _ny
ne_ _bes slun_ _ce vy_stu_pu_ _je ja_ _ko skvě_ _lý
rek, jenž v moc_ _né dla_ _ni

tutta forza
ští - tem zla - - - - tým vlád - - -
ff
- - ne!
(Náhle se zachvěje a zahalí si tvář řizou.)
Tempo I. molto sostenuto.
p
Skryj se, hla - vo po - ro - be - ná, sva - tý
pp
lesk by je - ho na tě ne - pad!
(Sklesne opět na stupně stolce.)
p

Náhle v pozadí háje ozve se šustot. Nad koruny stromů
Allegro.
vyletí ostříž;
za ním vzduchem kmitne
se šíp a zasáhne ho.
Pták chvíli trhaně se zmítá, pak klesne na zemi.
(Jakmile dopadl, z houštiny vyhěhne
Più Allegro.

ŠÁRKA s lukem v ruce; spěchá k ptáku, pozvedne ho a prohlíží.)

(Položí ptáka
sklá - - la, vám bo - zi věč - ní!
do pozadí, kde místo pro žertvu.)
Pochettino più mosso.
Stat - nosť svou a si - - - lu k no - hám va - šim zbož - ně kla - du!
tranquillo
Pochettino più vivo.
Žár ten mla - dist - vý, jenž v nit - ru pla - ne, za žert - vu vám
c. p.

Allegro molto.
dá - - - vám!
(Tu spatří Vlastu, jež posud
v zadumání sedí na stupních stolce.)
Andante.
Viz, zde
(Postoupí blíže.)
dě-va sa-ma v za-du-má-ní!
Aj, toť Vlas-ta!

Allegro.
(Vlasta vytrhne se ze zamyšlení, a vzchopí se.)
Vlasta.
Šár - ko! Ty!
Ach, ta - ké blou - díš zvěř jak vy - pla - še - ná!
Meno mosso.
Šárka (s trpkou výčitkou)
Vlas - to, proč se stra - níš Vy - še - hra - du sí - ní? S te - bou by - chom ne - by - ly tak kles - ly!
Più mosso.

Vlasta (s hrdou vážností se vzpřímí)
Ro - bou být jsem mě - la? Po - hr - dá - ní, posměch zří - ti ko - lem
se - be?
(Upřeně pohlédne na Šárku.)
Mluv však, tem - ných zvěs - tí mrak já
vi - dím na tvém če - le.
rit.
più tranquillo
accel.
Šárka (prudce)
Maestoso.
V sva - té há - je
hou - šti - ny zda han - - - ba na - še ne - do - lét - la?

Allegro.
Molto sostenuto.
Šárka (temně)
Za-du-ně-ly rá-ny pád-né vštít a ro-hů hla-hol vo-lal
kra-dě prv-ní, Li-bu-še co vsmr-ti stín nám kles-la.
Sempre poco e poco più vivo.
S družka-mi jsem spě-la k Vy-še-hra-du. A-le vý-směch jen a zlo-ba

Allegro moderato.
záš - - ti ví_ta_ly nás v o_čích mu_žů.
Hradbou pev_nou před ka_men_nou sí_ní dle_li, s ú_šklebkem nás sla_li
Più vivo.
ke kr_bu a ku vře_te_nu. Dos_ti prý té žen_ské vlá - dy,
muž zas bu_de pá_nem že - ny! Na vždy

od zla_té_ho stol_ce stu_pňů vy_štva_li nás!
Vše to hlav_ně dí_lem
Ctí_ra_do_vým, je_hož
Più mosso.
pý - - chu prá - va na - še
u_rá_že_la!
K če - mu
Vlasta.
Bě - - - da! Po_ro_ba jen ú - dě_lem teď na_ším!
ma - lo - moc - né stes - ky!
Ny - ní do - - ba

k či - num!
Jit - ra to - ho Pře - my - sl a mu - ži slav - nou
žert - vu vzní - tí zde, by bo - hy na - klo - ni - li
rit.
vlá - dě svo - jí.
Grave.
Vy - čká - me zde a svá prá - va tře - ba mo - cí
poco acceler.
mf poco acceler.
žá - dat bu - dem!
Allegro moderato.
Viz, tam druž - ky

(Hájem po různu scházejí se dívky.)
na-še již se blí-ží!
mf
f
p
I. Sopran: Libyna. Svatava.
mf Meno mosso. (Quasi moderato.)
Stesk-ným srd-cem v ko-by sva-té-ho my
II. Sopran: Mlada
I. Alt: Radka.
Stesk-ným srd-cem v ko-by
II. Alt: Častava.
SBOR.
I. Sopran.
II. Sopran.
I. Alt.
II. Alt.
Meno mosso. (Quasi moderato.)

há - je vstu - pu - je - me, ne - boť věč - ní od - vrá - ti - li
sva - té - ho my há - je vstu - pu - je - me, ne - boť věč - ní
há - je vstu - pu - je - me, ne - boť věč - ní od - vrá - ti - li
sva - té - ho my há - je vstu - pu - je - me, ne - boť věč - ní
od nás pří - zeň svo - ji!
Svatava.
Na - še
od - vrá - ti - li od nás pří - zeň svo - ji!
od nás pří - zeň svo - ji!
od - vrá - ti - li od nás pří - zeň svo - ji!

o - heť ne - mi - la jich zra - ku!
mf Radka.
Slo - va chvá - ly od - mí - ta - jí ně - mě!
mf f ff
Věč - ní od - vrá - ti - li od nas
f ff
Věč - ní od - vrá - ti - li
p
Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *
Svatava.
mf
Kněžno Li - buše, slyš, jak o - si - ře - ly
Mlada.
Radka.
Kněž - no Li - bu - še, ty v kra - jích věč - ných, slyš, jak o - si - ře - ly
Častava.
pří - zeň svo - ji!
pří - zeň svo - ji!

Libyna.
Zla_tým ští - tem o_chrany nám by - las,
tvo - je dru - že!
tvo - je dru - že!
po_ro_by šíp vnik' teď v pr_sa na - še!
string.
Po_has_la již svět_la o_čí tvo_jich!
Po_has_la již svět_la o_čí tvo_jich!
string.

Svatava.
sin all
Po-has-la již svět - la o - čí tvo-jich, z nichž k nám li-nu-la se pří-zeň
Libyna.
Mlada.
z nichž k nám li-nu-la se pří - zeň
Radka.
Častava.
z nichž k nám li-nu-la se pří - zeň, pří - zeň
SBOR.
Po-has-la již svět - la o - čí tvo-jich, z nichž k nám li-nu-la se pří-zeň
sin all
Tempo I.
věč-ných! S tesk - ným srd - cem v ko - by sva-té-ho my
věč-ných! S tesk - ným srd - cem v ko - by sva-té-ho my
věč-ných! S tesk - ným srd - cem v ko - by
věč-ných! Bě - da! Bě - da!
věč-ných! Bě - da! Bě - da!
Tempo I.

ff
há - je vstu - pu - je - me, ne - boť věč - ní od - vrá - ti - li od nás
há - je vstu - pu - je - me, ne - boť věč - ní od - vrá - ti - li od nás
sva - té - ho my há - je vstu - pu - je - me, ne - boť věč - ní od - vrá - ti - li
Věč - ní od - vrá - ti - li od nás
Věč - ní od - vrá - ti - li
pří - zeň svo - ji!
pří - zeň svo - ji!
od nás pří - zeň svo - ji!
Šárka.
Hoj, vy dě - vy ma - lé mys - li!
pří - zeň svo - ji!
od nás pří - zeň svo - ji!
Più mosso.
sffzp

Allegro.
Lé - pe, zdá se, já že chá - pu zá - - měr
bo - hů!
Ml - če - ní zda
je - jich ne - dí zřej - mě, sa - my by - chom k dí - lu
spě - ly?
Ne - mi - lu - jí věč - ní sla - bosť,

bá - zeň, v srd - ci smě-lém jen si ol - tář sta - ví!
Vlasta. (vroucně obejme Šárku)
Sva - tá věšt - ba mlu - ví ús - ty tvý - mi!
SBOR i SOLI.
Li - bu-še nám te - bou po - kyn dá - vá!
Soprani.
Jas - ný již nám smy - sl slo - va tvé - ho!
Alti.
Jas - ný již nám smy - sl slo - va tvé - ho! Vlast - ní si - lou!
Vlastní si - lou pou - ta str - hat má - - - me!
riten.

Allegro maestoso.
Vlasta (nadšeně)
Slyš_te věč_ní pros_by hlas a prá_vo sva_té vrať_te nám! Ať
vzejde nám, jak slunce jas, již vol_nosť o_pět zář_ná!
SBOR a SOLI.
Soprani.
Slyš_te věč_ní pros_by hlas a prá_vo sva_té vrať_te nám! Ať
Alti.
vzej_de nám, jak slun_ce jas, již vol_nosť o_pět zář_ná!
Ať vzej_de nám, jak slun_ce jas, již
più f
ff
fp
mf
f

Z po - ro - by teď pra - chu po - vznes - me své té - mě! Pří - sa - há - me
sva - tě, pří - sa - há me, že i ži - vo - tem svá
prá - va, svá prá - va há - jit bu - dem! Smě - le ví - těz - stvím již spěj - me
k cí - li! Spěj - me k cí - li!
tutta forza
SBOR MUŽŮ.
Tenori.
(Zpěv mužů ozývá se z dáli.)
Ví - tej - te nám sva - to - há - je stí - ny! Ví - tej - te
Bassi.

Vlasta. (trpce)
Nu - že, u - stup - me již
Kcí - - li!
nám!
Kam nás ve - de zbož - ných ci - tů
stra - nou, trp - kým ú - dě - lem jak po - ro - be - ných bý - vá!
plá - - ní!
Dívky postoupí na pravo do háje.
Marciale non troppo mosso.
Šárka (patří do lesa, náhle prudce se zachvěje a těžce vydére se jí z ňader výkřik.)
Cti - rad!
O - pět vi - dím han - bu na - ši, po - ní - že - ní.

(Z levé strany vyjde dvanáct žreců
V han - bě k ze - mi sklonit hr - dé če - lo to, by v po - ko - ře - ní cí - til moc a vlá - du
bíle oděných s lípovými věnci na hlavách a s varyty v rukou, v jejich čele kráčí Vitoraz a nese smol -
že - ny! Kde jen na - jít kouz - la, kte - rá by ho spja - la?
nici, jíž má zanítiti se žertva. Za nimi jdou jinoši nesoucí k žertvě dary bohaté, kvítím a ratolestmi
ověnčené.)
(Pak ve skupinách přicházejí kmeti, leši a vladykové.)

(Vystoupí Přemysl provázen Ctiradem a nejpřed-
nějšími lechy a vladyky.)
grandioso
(Přemysl vystoupí na stolec, muži seskupí se kolem něho.)

(Dívky trvají v pozadí, jedině Vlasta za násle-
MUŽI.
Tenori.
Zdráv buď statný Pře-my-sl, náš kní - že!
Bassi.
Ped.
dující řeči Přemyslovy vždy blíže postupuje a s napjetím a s výrazem procítující naděje naslouchá jeho slovům.)
Sostenuto.
Přemysl.
Pří-zeň bo-hů všem! Mně pozdra-ve-ni buď-te
Ped.
všichni vy, kdož páskou sva-tou se srdcem mým spja-ti jste,
molto tranquillo
tož ža-lem
nezměr-ným a moc-ným, stí-ny své jenž v du-ši roz-sy-pal!
Již

odpusťte mi, bo_zi vě_ko_žízní, s nitrem teskným ko_bě_ti že va_ší přistu_pu_ji.
Ra_dost_no a mi_lo však co v dobách blahých by_lo, tru_dem teď se
sta_lo! Dvakrát bo_lest_né ty u_po_mín_ky štěs_tí!
Andante.
(Zadumá se.)
Vět_ve dvě hle, úz_ce spo_lu vy_rů_sta_ly na pni svor_né lás_ky.

mf rit.
Ha_lu_ze se je_jich proplé_ta_ly, líst_ky s ně_hou k so_bě chý_li_ly se!
rit.
mf
a tempo
Je_den úsměv slunce o_bě blažil, kro_pi_la je ro_sy jed_né vlá_ha.
f
mp
p
mf
pp
Sněž_ná zi_my pří_ze, svě_ží ja_ra kvě_ty, v úz_ké ob_je_tí je o_bě
spja_ly! V stí_nu je_jich ptáčci ti_chý ú_tu_lek svůj mě_li o_chra_ně jich
3

mf
svě_ru_jí _ ce hniz _ da! Slun_ná zá_ře štěs_tí ko_lem ší _ ři_la se,
f
rit.
zdar a po_že_hná_ní na všem vy_kvé_ta _ ly!
mf
p
Pochettino più mosso.
Ná_hle ni_čí_cí dlaň
Mo _ ra _ ny kol spě _ la, kru_tě pod_lo_mi_la jed_nu z družných
Ped.
*
vět _ vic. S listím svadlým k zemi schý_li_la se!
Meno mosso.
acceler.

Allegro moderato.
f con fuoco
Li - bu_še má, zář_ný sne ty mé_ho ži - tí, z ně - hož běd_ný
pro - ci_tl jsem s nit - rem bo - lem, bo - lem zdra_ným!
Ach, kde jsi? Kam zmi - zel zjev tvůj
jas - - ný? Kde tě hle_dat má mé zou - fal_ství, má

Molto meno mosso.
lás - - ka, mo - je tou - hy?
rit.
Andante.
Žel, o žel mi, žes mě o - pu - sti - la!
Moderato.
Však již skryj se zra_kům ci - zím rá - no o - te_vře_ná! Nemužno jest v ža - lu
colla parte
kle_sat!
Tempo de la marcia.
Nu - že, při_stup_me již k žert_vě slav_né,

slo - va chvá - ly vzdej - me bo - hům spá - sám, by nám
ú - tě - chu a moc - nou pří - zeň sla - li!
(Vitoraz s jinochy připravuje žert-
vu, pak podá Přemyslovi smolnici, kterouž tento žertvu zanítí.)
Maestoso.
(Vitoraz stojí před žertvou, žreci v polokruhu kolem.)
(Muži

ubírají se kolem žertvy, klaní se a bijí se v čelo.)
Vitoraz.
Bo_že věč_ný, vlád_ce
svět_la, tmy a pla_men_ných též ší_pů z toul_ce mra_čen! Sva_ro_hu!
Ty v síd_le vě_ko_vi_tém,
Tenori.
ŽRECI.
Sva_ro_hu!
Bassi.
Ty v síd_le vě_ko_vi_tém,

je - muž ko - ří všech se bo - hů sbo - ry,
Tenori.
ŽRECI.
je - muž ko - ří všech se bo - hů sbo - ry,
Bassi.
ta - jí - cí se v le - sích, ře - kách, ska - lách!
Tenori
ŽRECI.
ta - jí - cí se v le - sích, ře - kách, ska - lách!
Bassi.

Před nímž u - klá - ní se slun - ce zla - té,
Před nímž
po tvr - dé jež hrad - bě ne - bes krá - čí mě - říc kroky svými
u - klá - ní se slun - ce zla - té!
ži - - vot lid - ský!

Přij - mi o - běť, již ti za-ní-ti-la srd-ce na-še, ko-ří-cí se
to-bě! Slo-va chvá - - ly nechť zní bo-hům spá - sám!
ŽRECÍ a MUŽI.
Tenori.
Slo - va chvá - ly nechť zní bo - hům spá - - sám!
Bassi. Přemysl coll Basso I.
Sí - lu ví - tě - zí - cí mu - ži kla - dou v pa - - že,
Vitoraz coll Basso II.

mou - drosť
v du - ši
chrab - rou,
a-by ze-mi
spra-vo-val a ve-dl
k slá - vě!
Feroce ed Allegro.
Šárka.
Hoj, vy mu-ži, chlub-né zmi-je!
K vý - ši
věč-ných chce-te vr-hat pych svůj!
Ni-kdy bo-zi

ne_že_hna_jí křiv - dě! Va_še o - běť o_hav_na jich jas_né
lí - ci a buď roz - me_tá - - na!
(Šárka vrhne se k žertvě, vytrhne jednomu muži meč a rozmetá žertvu.)
(Muži, překvapeni neočekávaným útokem, pozdě snaží se tomu zabrániti. Ostatní dívky, mimo Vlasty, spějí Šárce na pomoc a zápasí s muži.)
DÍVKY.
SOLI i sbor
Soprani.
Alti.
Vzhů - ru! Křiv - du mstě - te!
MUŽI.
Tenori.
Bassi.
Hrů - za!
Hrů - za!

Po - msta sva - tá veď nás!
Po - msta,
Hrů - za! Kní - že - te i bo - hů po - ha - na to
Kní - že - te i bo - hů po - ha - na to smě - lá!
Přemysl.
Maestoso.
Slyš - te vši - chni jmé - nem Li - bu - še můj
Po - msta sva - tá veď nás!
smě - lá! Zbě - si - lé vy zpát - ky, zpát - ky!
Allegro.
(Muži i dívky ustupují a ustávají v půtce; Šárka v hrdém vzdoru stane před stolcem.)
Ctirad.
hlas! Oh! chraňte již před zlo - bou váš - ně sva - tý ze - mě mír! Můj

kní - že,viz, zda pravdou slo_va má? že bej_lí ženské vlá - dy pří - liš smě_le ko_lem stolce
Ped.
(Ukáže na Šárku.)(jízlivě)
vzrost - lo! Krás - ná jest! Však lí - ce dě_vy šal_bou jen! Toť
skvělý květ, jenž pl - ný o - tra_vy! Ty dla_ně bí - lé záš - ti
ná_strojem! Ta ú - sta rů - žo - vá jen pomstou dý - cha_jí a pý - chu zná jen srd_ce

le - do - vé!
Tenori.
Muži.
O pro - nes soud svůj! Krev my žá - dá - me, krev my žá - dá - me
Bassi.
Krev my žá - dá - me, krev my žá - dá - me
za vi - nu je - jí!
Krev! Krev!
Andante maestoso.
(Vlasta předstoupí před stolec.)
Vlasta.
Sva - tým jmé - nem tím, jež
sám jsi vzý - val, vo - lám k to - bě, kní - že; dří - ve

Poco più mosso.
slyš, než sou_dit bu_deš!
Žá_dám prá_vo jen!
Přemysl.
Já sva_tosť prá_va chránit vždy_cky
Soprani.
Chce_me prá_vo jen!
Alti.
Soli i sbor. Děvy.
(S pohledem na Šárku.)
bu_du, a_le ple_nit bej_lí bez_prá_ví! Nuž mluv, kdo po prá_vu zde vo_láš!
Andante.
Vlasta (předstoupí blíže.)
Ja_ko bla_hý o_hlas do_by za_šlé v du_ši zvu_čí slo_va

mf
p
do - jem - ná! Ta slo - va žal - ně lka - la nad zlo - me - nou
pp
Ped. *
pp
sně - tí, z druž - né - ho jež svaz - ku vy - rvá - na, již ni - kdy ne - můž chránit sto - lec zla - tý! -
pp
Andante mosso.
vřele
p
Vě - tev a - le štíh - lá, hr - dá květy bí - lé v roz - puk vy - pě - sti - la,
pp
pp
mf
ček - jež jí — čás - tí tě - la by - ly. A když pad - la
mf
p
Ped. * Ped. *

pod_lo_me_na ra_nou smr_ti, kvě_ty bí_lé se_tře_se_ny, ska_nu_ly jak sl_zy
ke zla_té_ho stol_ce stup_ním._
p
Ó rci, kní_že, proč ty kvě_ty
f
p
vě_tve dra_hé šla_pat chceš teď ve po_ro_bu, proč je zdep_tat v po_ko_ře_ní?
mf
rit.
p
rit.
Poco più mosso.
(S nadšenou vroucností)
f
Slyš mě! Z hloubi své_ho bo_lu k to_bě ú_pím,
f
ff
p

Maestoso.
vrať nám prá - va sva - tá! Dej ať Šár - ka v sně - mech slav - ných
vě - hlas - ný meč tří - má! Vlas - tě svěř zas des - ky sva - té,
a nechť dě - vy stře - ží o - heň prav - do - zvěst - ný, je - hož pla - men sprave - dli - vé
chrá - ní! Láska sva - tá k právům těm nás po - jí, srd - ce z ňader
Soli i sbor. Děvy.
Vy - slyš, vy - slyš pros - by na - še, pros - by
accel.
a tempo
ff a tempo

(Vlasta v nejvyšším zanícení poklekne.)
s ni - mi bys nám vy - rval! -
na - še vrou - cí!
Lento assai.
Přemysl (dojat)
Povstaň, Vlas - to! Ne tam mís - to že - ny! Ú - cta, lás - ka prá - vem buď jí
espress.
sva - tým,
Più mosso.
Maestoso.
a - le muž jen v ze - mi na - ší vlád - ni! -
(Vlasta povstane s výrazem nejvyššího bolu.)
Più mosso.
Ve zna - me - ní smí - ru, Šár - ko, slyš, já ži - vot to - bě

Molto Allegro.
Šárka
dá - vám! Co můj ži_vot!
Ji - nou mi - lost' kní - že přej!
Ty že_nou zhr_dáš, nu - že
sí - lu je_jí změř!
rit.
a tempo
Mně do_vol v zá - pas jí_ti s tím,
jejž mu_ži zvo_lí! Bo_zi sa_mi suď_te, na čí straně prá -
c. p.
Ped.

vo! Ko-mu nej-moc-něj-ší pla-men záš-ti vo-ku
há-rá, ten at' jest můj sok!
široce
Ta slo-va vy-zý-va-jí te-be, Cti-
tutta forza
Molto Allegro.
c.p.
-ra-de!

Meno mosso.
Ctirad.
Mně v posměch tvo - je slo - va!
Commodo.
Šel - mu dra - vou pusť a Cti - rad pou - hou ru - kou rvát se bu - de s drá - pem
os - trým, tu - ra zkro - tí tvr - dou pěs - tí, a - le
Allegro.
Šárka (divoce)
ad libit.
ni - kdy ne - sklo - ní se, a - by si - lu mě - řil v půt - ce směš - né s že - nou!
U - ráž - ku

(Šárka se zbraní tasenou vrhne se proti Ctiradovi.)
Vlasta (zadrží Šárku.)
tu ži_vo_tem mi spla - tíš!
Ni - - kdy
non legato
vraž - dou! bo - jem pří - mým spěj_me k prá - vu!
Allegro fuoco.
Muži. Dévy.
Sop.
Alti.
Ten.
(Sbor a veškeré soli.)
Bassi.
Vzhů - ru, k bo - ji! Vzhů - ru k bo - - - - ji!
Nu_že v zá_pas! Nu_že v zá - - - pas!
Opona padne.

Jednání druhé.

Hustý, divoký les. V pozadí obzor uzavřen chlumy, mezi nimiž volným svahem vine se úžlabina. Na levo se stráně padá pramen. Ku předu les rozstupuje se v nevelkou mýtinu, na níž na levo rozkládá se mohutný dub, jehož silné kořeny místy proryvají se půdou. Jas sluneční tlumeně prodírá se korunami stromů a vrhá zlatozelenavý svit na mýtinu. Zde onde roztroušeny jsou kameny a pařezy, porostlé mechem; v pozadí na úpatí chlumů leží několik vyvrácených kmenů, opředených lesním rostlinstvem.

ff
f
p
ffp
sfz
molto
cres
cen
do
ff
Opona se zvedne.
sffz p

(V pozadí v úžlabině objeví se Vlasta. Na pleci houpá se jí toulec s šípy a luk; na hlavě má přílbici, v ruce oštěp a štít. Stane a volá zpět do lesa:)

Zde sva - tý dub, kde druž - ky vy - čká - me!
f
p
pp
(Vlasta stane pod dubem. Děvy sestupují úžlabinou na mýtinu.)
mf
f
Vlasta.
p
Vše ti - cho po - sud ko - lem. A - ni
ppp
pp
Šár - - ka zde! Přec mra - kem tem - ným le - tí vždy!
mf
mf
(Vlasta sejme s plece luk a toulec a položí je pod dub.)
f

Meno mosso.
(Oštěp zarazí do země, štít o něj opře.)
Již těž_ká kr_ví na_še zbraň! Dnes kru_tý byl to boj!
(Usedne pod dubem. Děvy shromaždí se kolem ní.)
Byl Zbi_slav chrabrý rek a mr_tev le_ží již, jest u_bit je_ho rod i če_ _leď veš_ke_rá a stat_ná tě_la jich jsou šel_mám po_travou!
(Vlasta rozhlédne se kolem a líce její se zasmuší.)
DĚVY.
Soprani.
Alti.
A stat_ná tě_la jich jsou šel_mám po_tra_vou!

Vlasta.
Však žel, však žel, že na_še krev____ též tek_la
espress.
za o_běť! (Povstane.)
Ancora meno mosso.
Vy dě - vy bo_jov_né,____ jež
ži - - vot da_ly jste za na_ši sva_tou
DĚVY.
Soprani.
Alti.
Vy dě - vy bo_jov_né!
věc, vám věč - ná bu_diž česť!
rit.
Vy dě - vy bo_jov_né! Vám slav - ná pa_měť buď!
rit.

(Děvy uhodí zbraněmi o štíty.)
Allegro con fuoco.
Však pom_sta kr_va_vá buď
smí - - - rem vám!
(Děvy také odkládají zbraně, zavěšují je na stromy a zarážejí do země. Pak rozloží se kolem Vlasty, jež opět usedla pod dub: S pravé strany vystoupí Radka, Mlada a osm děv. Všechny jsou ve zbroji a dvě z nich nesou šatem zakrytý štít.)
Allegro moderato ma energico.
Mlada.
Hoj!_ Hoj!_ Zdrá_vy buď_te.
Radka.
Hoj! Hoj! Zdrá_vy buď_te
DĚVY VLASTINY.
Sop.
Alti.
DĚVY RADČINY.
Sop.
Alti.
Hoj!_ Hoj!_ Zdrá_vy buď_te

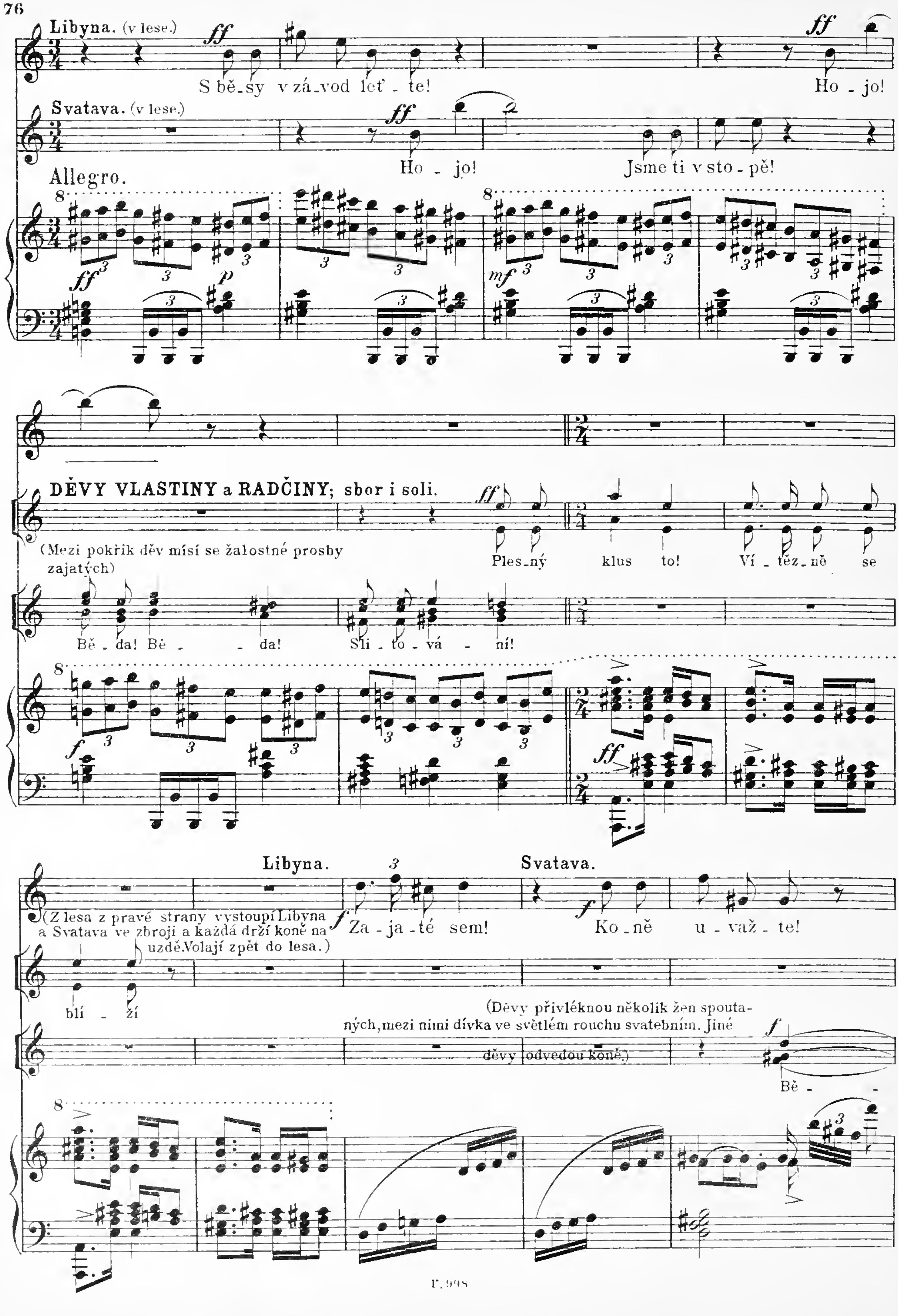
Vlasta.
Zdar buď vám!
zdrá_vy buď_te sestry! Zdrá - vy buď_te!
sestry! Zdrá_vy buď_te sestry! Zdrá - vy buď_te!
Zdar buď vám! Zdar buď vám! Vám zdar!
sestry! Zdrá_vy buď_te ses_try!
Vlasta.
(Radka předstoupí před Vlastu, za ní postaví se dvě děvy, nesoucí štít šatem zakrytý.)
Zda šťast_na by_la va_še zbraň?
Sop.
DĚVY VLASTINY.
Zda šťast_na, zda šťast_na by_la va_še zbraň?
Alti.
Zda šťast - na, zda šťast_na

Radka.
Dnes bo - zi s ná - mi by_li v dí - le.
by_la va_še zbraň?
V spí - cí dě_di_nu my vtrh - ly bou_ří
di - vou.
V mži_ku zrud_lo všech_no pla_me_ny a kr_ví! Hoj!
Hoj! tu ble_dý Třas vše mu_že jal, že vú - těk
da_li se!
My všechny pobili je ja_ko
ad lib.
c. p.

mf a tempo
psy, že ži - ví zů - sta - li jen drav - - ci
a tempo
p
mf
f
hla - do - ví, již vzdu - chem krou - ži - li!
(Radka strhne šat se štítu.)
Zde
pp
sfz
no - vá zdo - ba na Dě - ví - na hrad - by!
(Radka pozvedne za vlasy zkrvácenou hlavu muže.)
DĚVY VLASTINY. (s radostným obdivem.)
ff
Pe - lej lech! Pe - lej lech!
sfz
Byl kru - tým ne - pří - te - lem děv!
Radka a Mlada.
Nuž
VŠECHNY DĚVY. (s divokým posměchem.)
Nuž

Molto vivo.
s ná - mi re_ku na Dě_vín! Na Dě_vín! S ná - - - mi!
s ná - mi re_ku na Dě_vín! Na Dě_vín! S ná - - - mi!
ff
Vlasta.
Allegro moderato.
p To statný čin byl, Radko! Dobrý byl dnes boj!
Radka. Mlada.
S ná - - - mi!
DĚVY.
(Děvy položí hlavu zas na štít a odnesou.)
S ná - - - mi!
sfz
p
p rit.
Moderato.
mf
Vám dí_ky bo_zi věč_ní! Slun - ce ví_tězství nám vstá - vá z mra - ků
rit. pp
kr_va_vých, a slav_ně ky_ne čas, kdy hr_dý Vy_šehrad již
f

Più mosso.
před ná-mi se sklo-ní!
DĚVY.
Sbor i Soli.
(Z dáli ozve se zatroubení na roh.)
Vám dí-ky bo-zi věč-ní!
mf
f
Mlada.
mf
Libyna to s dru-ží!
Radka.
mf
Li-by-na to s druží!
Sbor i Soli.
DĚVY.
Li-by-na to,
Li-by-na to,
Li-by-na to,
Li - by - na to s dru-ží!
(Děvy Radčiny také odkládají zbraně a usedají; Radka a Mlada nejblíže Vlastě. Z lesa ozve se dusot koní a hlasy.)
(Mlada vezme roh a odpoví.)

Libyna. (v lese.)
S bě_sy v zá_vod leť - te!
Ho - jo!
Svatava. (v lese.)
Ho - jo!
Jsme ti v sto - pě!
Allegro.
DĚVY VLASTINY a RADČINY; sbor i soli.
(Mezi pokřik děv mísí se žalostné prosby zajatých)
Ples_ný klus to! Ví - těz_ně se
Bě - da! Bě - da! Sli - to - vá - ní!
Libyna.
Svatava.
(Z lesa z pravé strany vystoupí Libyna a Svatava ve zbroji a každá drží koně na uzdě. Volají zpět do lesa.)
Za - ja - té sem!
Ko_ně u - važ - te!
blí - ží
(Děvy přivléknou několik žen spoutaných, mezi nimi dívka ve světlém rouchu svatebním. Jiné děvy odvedou koně.)
Bě -

da! Sli - to - vá - ní! Bě - da!
Libyna. (kynouc k spoutaným.)
Zde na - še ko - řisť!
Svatava.
Zde na - še ko - řisť!
Zajaté. (ženy lomí rukama, některé poklekají, nevěsta klesá k zemi jako ve mdlobách.)
(Alto)
Sou - cit měj - te!
Zajaté. (Soprano)
Sou - cit měj - te! Zpět nás pusť - te k mi - lým na - šim v cha - ty!
Vlasta. (tázavě.)
Že - ny ja - té?
Libyna. (ukáže na omdlelou dívku.)
Ne - věs - ta to Sob - ka, dru - ha Cti - ra - do - va.

Allegretto.
(Mezi vypravováním Libyny vystoupí z lesa Šárka v temném zadumání; vyslechne vše.)
Me_do_vi_nou vše když spi_to by_lo, z prostřed sva_teb_ní_ho
pp
ve_se_lí my u_lou_pi_ly ji i je_jí druž_ _ky.
Più mosso.
Svatava.
Za ná_mi však
mu_ži v sled _ se da_li.
Libyna.
f
Poms_ _tou nej_prud_ší se Cti_rad
Šarka. (dychtivě.)
f
Co díš, že
s li_dem hnal, leč v houšti les_ní sto _ pu ztra_ti_li!
sfz

Častava.
Cti-rad za vá-mi se dal? Pak přij-de sem? Já v le-se zře-la jej, on
hou-šti-nou se plí-žil, jak by hledal zvěř.
Hosta.
A sám byl, če-leď a-si ji-nám slal!
Lento.
Šárka.
To chví-le pom-sty!
Allegro.
Rychle vzhůru!
Maestoso.
Vlas-to, slyš, to dí-lo přenech mně! Jen ma-lou druž mi
ku po-mo-ci dej! Chci mnou by kle-sl! Ma-lá msta však smrt! On mu-sí v han-bě

Allegro con fuoco.
Lento.
Vlasta.
zhynout!
Jak si žá-dáš, staň se!
Pomni však, že
Maestoso.
Vivace.
čest-no, a-by bo-jem pa-dl bo-ha-týr, ne lstí!
Šárka (prudce)
p rit.
On padne! Na tom do-sti!
rit. c. p.
Vlasta.
Na kůň za-ja-té a vzhů-ru na Dě-vín!
DĚVY.
Mar-né lká-ní!
ZAJATÉ.
O bě-da! Bě-da! Sli-to-vá-ní!

ff
Na Dě - vín již vzhů - ru! Na Dě - vín již vzhů - ru! Na Dě - vín!
Bě - da! Bě - da! Sli - to - vá - ní!
Na Dě - vín! Vzhů - - - ru!
Sli - to - vá - - ní! Bě - - - da!
ff
f
mf
(Děvy odejdou s Vlastou a zajaté odvlékou s sebou. Zbude Šárka, Libyna, Svatava, Mlada, Radka, Častava a osm děv.)
p
pp

Šárka (pro sebe, jako by nahlas pokračovala ve svých myšlénkách.)
p
Ja_ko tem_ný stín ta zášť se plí_ží ži_tím mým! Já no_ci probdě_la pro hled ten po_hr_da_vý, jenžmě v du_ši pá_lí!
Lento assai.
pp riten.
ppp
p
Più mosso.
f
(Prudce)
f
Je_den mu_sí u_stou_pit! To
sfz

mf
čár snad jest, však smrt jej jis - tě zlo - mí!
ff
mfp
(Obrátí se k děvám, jež v pozadí očekávají jejich rozkazů.)
(Děvy přibliží se a patří na ni s úžasem,
f
mf
Blí - že sem!
Vy ří - ká - te, že krásná jsem?
jako by nerozuměly její otázce.)
f
f
Nu, zda-li krás-ná jsem, se tá - - ži vás! Zda
8
Moderato.
krás - ná tak, zda krás - ná tak, by vna-da mo-je spí - je-la jak

p
vů - ně kvě - tů čár - ných v no - - ci mě - síč - né, jež
ví - - ly so - bě v ka - - deř ple - tou?
Allegro moderato.
Libyna.
p
Slič - ná jsi, jak jab - loň
Svatava.
p
Krás - ná! Krás - - - - - ná jsi!
Mlada.
p
Krás - ná! Krás - - - - - ná jsi!
Radka s I. altem. Častava s II. altem.
DĚVY.
p
Krás - ná! Krás - - - - - ná jsi!

kve - tou - cí!
p
Jak stu - ďán - ka v níž svě - ží
Svatava.
les se zhlí - - ží!
Mlada.
mf
Ja - ko jit - ra ús - měv
Libyna.
Jsi krás - ná, ja - ko
Mlada.
rů - - žo - vý! Jsi krás - ná, ja - ko
DĚVY.
(Soprani)
mf
Jsi krás - ná, ja - ko
Radka s I. altem. Častava s II. altem.
(Alti)
mf
Jsi krás - ná, ja - ko

let - ní noc, jíž hvězd - ná zdo - ba v kšti - ci
let - ní noc, jíž hvězd - ná zdo - ba v kšti - ci
let - ní noc, jíž hvězd - ná zdo - ba v kšti - ci
let - ní noc, jíž hvězd - ná zdo - ba
pla - ne! Krás - ná! Krás - ná!
pla - ne! Krás - ná! Ja - ko
pla - - ne! Krás - ná! Krás - ná!
v kšti - - ci pla - ne! Krás - ná! Krás - ná!

Libyna.
Krásná ja_ko jab_loň kve_tou_cí!
Svatava.
Jak stu_dán_ka, v níž svě_ží les se zhlí - ží!
ji_tra ús_měv rů_žo_vý!
DĚVY.
Radka a Častava s altem.
Krás - ná ja - - ko let - - ní noc!
acceler.
a tempo
Krás_ná! Krás_ná! Krás_ná jsi, ó krás_ná jsi, krás - ná
Krás_ná! ..Krás_ná! Krás_ná jsi, ó krás_ná jsi, krás - ná
Krás_ná! Krás_ná! Krás_ná jsi, ó krás_ná jsi, krás - ná
Krás_ná! Krás_ná! Krás_ná jsi, ó krás_ná jsi, krás - ná
acceler.
a tempo

Più vivo.
Šárka (chladně, však s uspokojením.)
(Pro sebe, s divokou rozkoší.)
Nu_že, dosti slov! Čas pí - - lí! Ja - ko
jsi!
jsi!
jsi!
jsi!
had se k ně_mu vplí - žit chci a ja - ko had svou o_běť zar_dou_sit, v své
ná_ru_či, svým de_chem pal_či_vým!
(Kvapně vystoupí k dubu, strhne šat s hrdla a s ramen, při čemž temné kadeře rozproudí se jí po šiji.)
(vášnivě.)
Oh, Cti_ra_de, tys zhr_dal bojem pří_mým. Nu_že

Meno mosso.
viz, teď ne_mám ji_né zbraně, nežli mla_dosť svou a krá - - - su!
accel.
A - le tě - mi te_be v zá - pas smr_tel_ný já vy - zý - vám!
Allegro.
(Strhne si pás a podá ho Radce.)
Sem Rad - ko! Ru - ku při - važ!
Sva - ta - vo, tvůj pás! Zde pevně k du_bu při_pou_tej_te mě!

DĚVY.
Libyna, Svatava a I. soprani.
(sbor i soli.)
Mlada a II. soprani.
Radka, Častava a alti.
Co žá - dáš, hroz - no jest!
Co žá - dáš, hroz - no jest,
Co žá - dáš, hroz - no jest!
(Šárka velitelsky.)
Já po_rou_čím!
(Děvy bojácně.)
Nuž, staň se vů - le tvá!
(Děvy učiní, jak Šárka kázala.)

Šárka (rukou, jež jest volna, ukáže podle sebe na zemi.)
Moderato.
Sem, Mla - do, po - lož roh! A slyš - te: v le - sa houšť se skryj - te, až vás hla - hol ro - hu za - vo - lá!
Ne - vá - hej - te již, kdož
DĚVY.
Sbor i soli.
My o - pus - tit tě má - me, Šár - ko!
My o - pus - tit tě má - me, Šár - ko!

vzbudit nechcete můj hněv!
Nuž budiž s te-bou zdar!
mf
mp
pp
(Děvy odejdou.
Zůstane jen Šárka u dubu přivázaná.
ppp Andante.
Vše utichne jen les šumí. Zapadající
sempre pp
p espress.
slunce vysýlá zlatorudou záři na mýtinu.
Pak červánky poblednou a již jen slabý odlesk

vrhají na Šárku. Soumrak počíná rozkládati se lesem, až vše
ponoří se v prozračnou temnotu letního večera.)
Šárka. (pozvedne hlavu.)
Vše ti - cho ko - lem!
Les jen šu - mí táh - lou pís - - ní!
Ko - lé - bav - ko
ppp
mf
p
3
8

mlá - - dí mé - ho! Zpě - ve dum - ný ko - - run
8
pp
sta - le - tých, svým hla - sem tklivým bu - díš mrtvé sny, jež v du - ši le - ží
8
p espress.
ja - ko kvě - ty svad - lé! Oh,
mf
kde jste vy lé - ta dět - ství bla - hé - ho, kdy zna - la jsem jen hvoz - dy
f
p
Ped. * Ped. * Ped. *

ztmě - lé, slun-né lu-či-ny a ska-lin strmých hr - dé
(S horoucím zanícením.)
vr-cho-ly? Já
sni-la teh - dy o ve-li-kém štěs - tí, ho-rou-cím jak slun - ce
po-led-ní, jež ú-sta žha-vá tis-kne k ze-mi zkvet - lé, že mu

v roz - ko - ši pak kvě - ty dá - vá vše a vů - - ně.
A - le slun - ce mé teď
ru - dé jest a krev a krev jen z ně - ho
ka - ne! Mar - ně
Allegro.
v hrůzách vraždění a bo - jů hledám

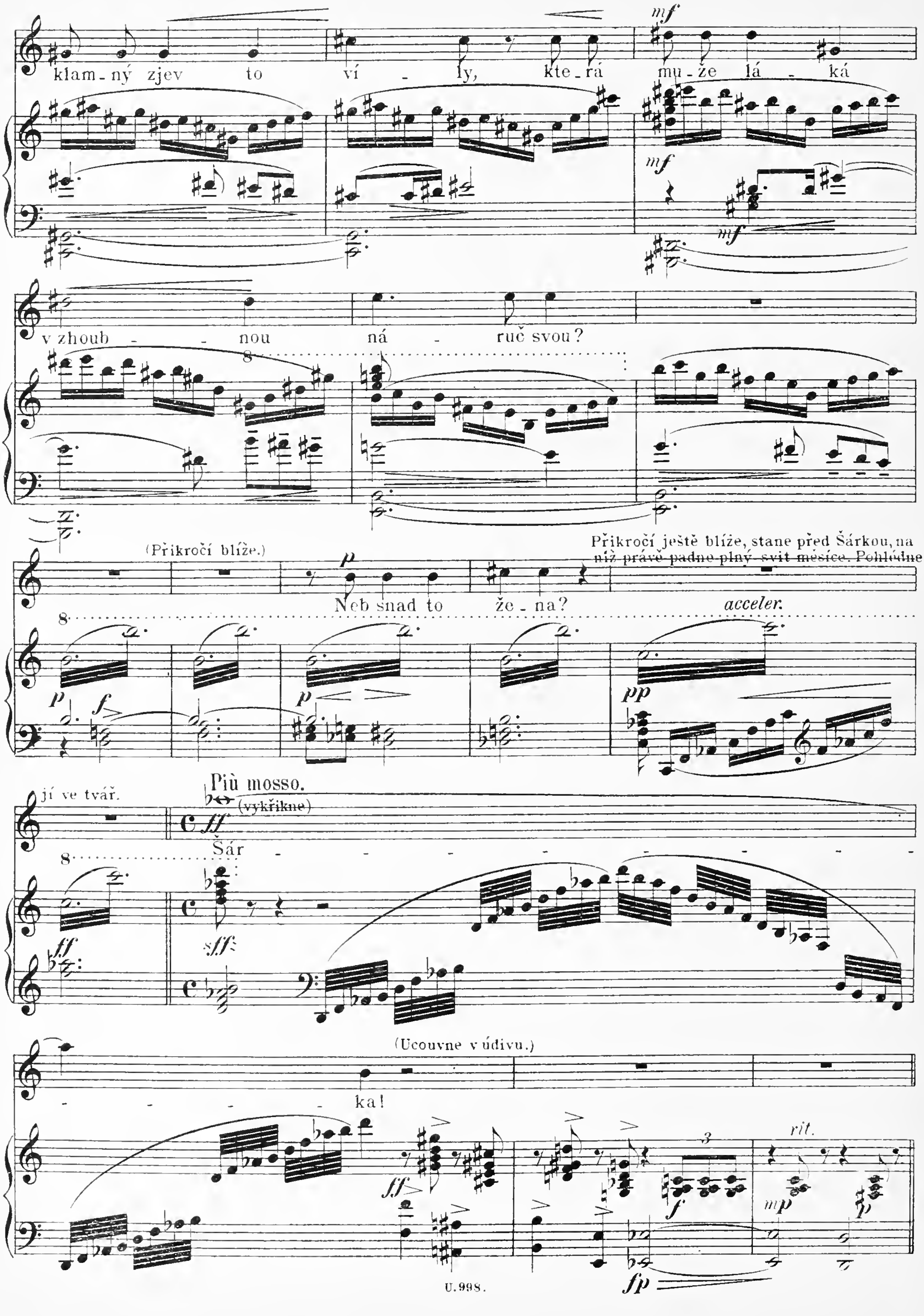

za - pom - ně - ní klid! Mě bo - lem di - vým mu - čí
myš - lén - ka, že ži - je on! Buď zhy - ne,
ne - bo ru - ka je - ho dá mi smrt! Vše jed - no,
jen když zhasne bouřný žár, jenž v nitru plá a há - rá!
Andante.
Ctirad.
(Plný měsíc vynoří se nad vrcholky stromů a stříbrným svitem oblévá les. Z dáli ozve se zpěv blížícího se Ctirada.)
Měsíc bílý v doubra - vi - nu lesklým ští - tem má - vá. Re - ky bu - dí

Šárka.
On! Tot' on!
(Zpěv stále se blíží.)
z mohyl stí_nu, druž jich k ži_tí vstá - vá! Na pa_lou_ku
v řa_dách sta_nou ja_ko na bo_jiš_ti.
Me_če zá_ří, zra_ky planou, o_ště_py se tříš - tí!
Poco più mosso.
Šárka.
Již blí_ží se! Mě úz - kost' jí - má! Proč mě
(Rukou levou, jež

jest volna, prudce snaží se rozvázat pouta.)
acceler.
vá_šeň ztrh_la k zra_dy či_nu? Pryč! Chci pří_mo jít mu
vstříc!
(Ctirad objeví se v úžlabině.)
Andante.
Ctirad.
La_da luz_ná s hvězdné vý_še k nim se sná_ší le_tem,
Šárka
Poz_dě! Bozi sa_mi roz_sou_di_li!
Ctirad.
věn_čí skráň a plné čí_še věč_né slá_vy

(sestupuje užlabinou)
Moderato.
kvě - tem! Ta_dy spo_či_nu. Dál
mar_ně bych se sto_pou bral. Tam na vr_cho_lu zrak mě ne_klamal,
to Vlas_ty di - vý voj již le_těl na Děvín a za_ja_té vlék
s se_bou! O jen lid svůj mí_ti, od nějž pom - sty ne_do_čka_vosť
od_trh_la mě a již krev by by_la pych ten smy_la! Nutno ny_ní vyčkat

Usedne na balvan na pravé straně
rá_na a pak mu_že ku ú_to_ku sebrat ráz - ně!
riten.
a jme se odkládati zbraň.
Andante.
La_da luz_ná s hvězdné vý_še k nim se sná_ší le_tem,
věn_čí skráň. - -
(Uzří Šárku, jež jako ve mdlobě má hlavu skloněnu k ňadrům. Vzchopí se.)
Tam cos
Moderato.
bě_lá se a
sví - - tí, jak by kvě - - ty bí - lé
plá - - ly na kme_ni. Snad

klam - ný zjev to ví - ly, kte - rá mu - že lá - ká
v zhoub - - nou ná - ruč svou?
(Přikročí blíže.)
Neb snad to že - na?
Přikročí ještě blíže, stane před Šárkou, na níž právě padne plný svit měsíce. Pohlédne jí ve tvář.
acceler.
Più mosso.
(vykřikne)
Šár - - - - - - - - - - ka!
(Ucouvne v údivu.)
rit.

Lento.
Šárka.
Agitato.
(Šárka trvá nepohnutě jako únavou a bolestí přemožena.)
Ach!
(Opět se přibližuje.)
Mrt_va snad?
Ži_je! A_le trý_zní zmá_me_na.
pp c. p.
mf
Kéž včas_ná je_ště
più mosso
po_moc má!
(Ctirad vytrhne lovecký nůž a přetne pouto vížící ruku pravou.)
f
mf
più f
Lento.
fp
Ruka bezvládně klesne podle těla.
Šárka.
Ó bě_da! Po_moc!
più mosso
(Pak klekne k Šárce a hotoví se přeřezati pouta kolem těla. Jak dotkne se jí, Šárka, jako by nabývala vědomí, zaupí.)
Ctirad.
Šár_ko, slyš, jsi vru_kou ochranných, ó
ppp

Šárka (stále s hlavou skloněnou, nepohlédne na něho, jako by ho neznala.)
Lento come sopra.
p
Vlas_ty di_vý voj tak ztý_ral mě a
mluv, co sta_lo se ti?
p
ppp
zvě_ři vy_dal v pospas, že jsem chrá_nit chtě_la že_ny za_ja_té.
acceler.
Ctirad. (dojat)
mf
Ty su_bo_hý_mi sou_cit mě_las! Dí_ky měj!
p
Lento.
(Šárka pozvedne hlavu, upře na Ctirada pohled, pak vztý-
čí proti němu obě ruce, jako by se chtěla bránit a vykřikne.)
mf
p
pp
Šárka.
f
Molto Allegro.
O hrů_za! Ty!
ff
sff
pp

(stranou)
Ty! Jsem ztrace_na! Jen sí_lu, sí_lu po_msto kr_va_vá!
Ctirad. (povstane)
Ó
Allegro moderato.
(Šárka jako by nevěřila jeho slovům.)
Výsměch ještě,
vzpamatuj se Šár_ko. Při_ná_ším ti pomoc.
vý_směch Cti_ra_de!
Allegro.
Jsem v mo_ci tvé. Já
vím, mě če_ká smrt. Vždyť ne_přá_te_li jsme! Ty ne_ná_vi_díš

mě. Já ne-mám prá-vo, dou-fat v zá-chra-nu.
Však za jed-no jen pro-sím.
Rych-le skon-čí již můj ži-vot!
(Opět skloní
Sli-tuj se, vždyť po-sled-ní to prosba!
hlavu, jako by odevzdána byla svému osudu a očekávala ránu smrtící.)
Ctirad.
Žá-dej spí-še, pro-ti so-bě a-bych
mf
f
sf
p

rit.
zbraň svou o - brá - til! Ó do - vol, do - vol,
Šárka. (Stranou) Meno mosso.
Již zra - dy jed mu o - tra - vu - je krev!
molto riten.
a - bych ochran - cem ti byl!
acceler.
(k Ctiradovi)
Lento.
Ty nechceš mo - ji smrt? Ty od - pouštíš? Ne,
Allegro.
ne, to bla - hý klam! Vždyť zhr - dáš mnou a zášť jen pro mne
máš. Ó nech mě ze - mřít!

Ctirad (těžce, s namahavě tajenou, propukávající vášní.)
Allegro moderato.
A - no, ne_ná_vi_děl jsem! Já ne_ná_vi_děl Šár_ko
krá - su tvou! Ó sly_šíš, zášť jsem měl ku vl - nám ka - de - ří,
z nichž ši - je bě - lost - ná ti sví - tí ja - ko kvě - ty bí - lé
z tem_ných hlu_bin vod, a zášt, zášť jsem měl

k tvým re - tům rů_žo_vým i zra - kům zá_ři_vým, jež
fp
řa_sou temnou planou ja_ko hvěz - dy les_ní houš - ti - nou.
mf
f
Più mosso.
mf
To stá_le, bo_da_lo a štva_lo mě, bych že_lez_ný - mi sva - ly
p
mf
te - be stisk a zdr_til, až bys k no_hám mo_jim sklesla ne_ži_vá!
rit.

Meno mosso.
Nuž na-zý-vej to záš tí, nuž na-zý-vej to
(Šárka vztýčí se s vítězným výkřikem.)
Allegro feroce.
Šárka.
Ó
záš - tí, a-le nechtěj, nechtěj a-bych bez ní žil!
acceler.
(Pak s líčenou oddaností opět praví.)
Lento.
bo-ho-vé.
Jsem v moci tvé,
Poco più mosso.
chci být tě posluš-na, nuž pojď, a rozvaž mo-je pou - ta.
ppp sempre
Ctirad.
(Ctirad opět před ni poklekne a jme se rozvazovati pouta.)
Ty se chvěješ, Šár - ko!

Šárka.
pp
(Vezme ruku jeho a při - táhne ji k pasu.)
Z le - sa va-ne chlad.
Zde ješ-tě pou-to tís-ní!
(Skloní se k Ctiradovi.)
pp
Ti-še! Sly - ším srd-ce tvé,
tak blíz - ko u mne bi - je!
Ru-ka tvá se
ta - ké chvěje,
snad,
snad to

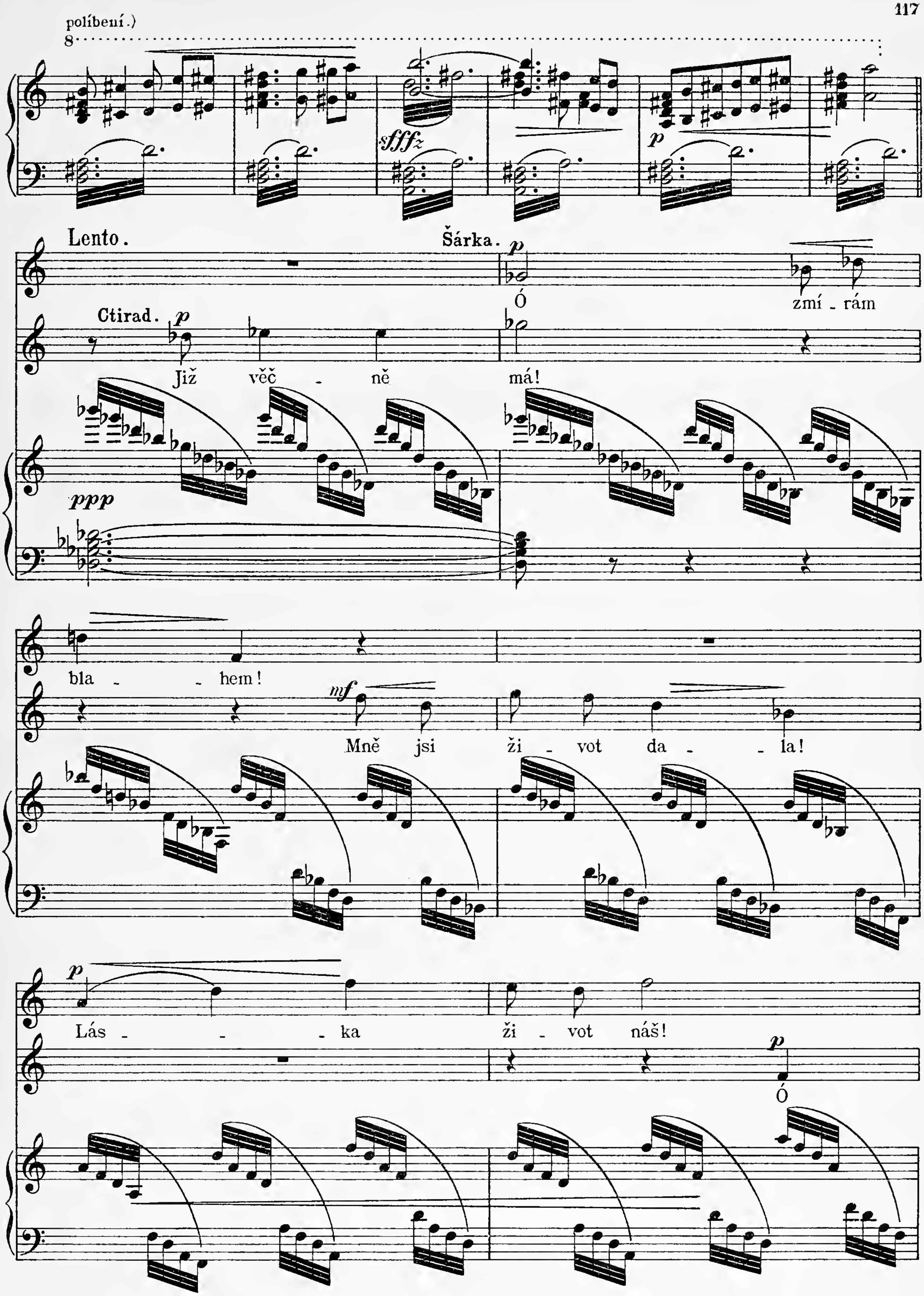

Adagio.
(Pouto povolí, Šárka klesne Ctiradovi na prsa jako překonána únavou.)
ta - ké chlad? Ach, od - pusť!
sempre ppp
m.s.
Tak jsem zna - ve - na, tak sla - bá.
Ty tak šlechet - ný, já ne - za - sloužila si tvo - jí
do - bro - ty!
pppp
Allegro feroce.
(Náhle prudce vytrhne se mu z náruče.)
ff
sfz
fp
Oh! Bo - zi! Co se dě - je se mnou? Proč tak

Lento.
dů - vě - ři - vý jest, tak šle - chet - ný?
Já u - ráž - ky a
sf
sfzp
Andante mosso.
kru - tosť če - ka - la!
Ctirad. (kyne pod dub)
p
Sem u - sed - ni a po - hov ú - dům
pp
Allegro.
Šárka.
f
zna - ve - ným!
(Šárka stranou, jako by čemusi zoufale se brá - nila.)
Ne, ne! Já
f
(k Ctiradovi)
p
ne - mo - hu! Ó nech mě o - de - jí - ti!
(Ctirad skokem se octne u ní a uchvátí ji do náruče. S horoucí vášní.)
Ni - kdy!

Feroce e vivo.
Mo - je, mo - je jsi a ni - kdo, ni - kdo
mi tě ne - vy - rve! Jsi má! Má!
Spí - še drav - ci ko - řisť vy - rvat chtěj! Já cí - til slad - ký
Tranquillo.
dech tvůj na své tvá - ři, v ná - ru - či jsem tis - kl tep - lé tě - lo tvé a

più animato
vnad - ná hla-va tvá mi. dle - la na srd-ci,
a těď,
a těď mi zmizet, a teď mi
Con fuoco e vivo.
zmizet chceš?
A mys - líš a-bychdá-le žil s tím
rit.
a tempo
žá - rem v nit-ru svém, jenž spá - lit hro - zí ce - lou by - tosť

ad libit.
mou? Ó mi_lu_ji tě!__ Má jsi!__ Sly_šíš, má,_ neb u_smr_tím tě!
(Trhaně. hlasem vášní dušeným.)
fpp c. p.
Allegro molto.
(Šárka se zoufalým napjetím sil vyrve se mu z náruče, vytrhne ze šatu dýku a napřáhne ji proti Ctiradovi s výkřikem.)
Šárka.
Ne_do_tý_kej se mně!
(Ctirad stojí před ní nepohnutě a patří na ni okem vášně a lásky.)
Marně! Ne_mo_hu!
molto rit.
(Šárka zvolna spustí napraženou ruku, odhodí zbraň a klesne po
sempre crescendo
posledním vnitřním boji Ctiradovi na prsa; horoucně:)
e accelerando
Nuž
Largo.
vez_mi mě i ži_vot_ můj!
sffz c. p.
Maestoso.
Ústa jejich setkají se v dlouhém

polibení.)
sfffz
p
Lento.
Šárka.
p
Ó zmí - rám
Ctirad.
p
Již věč - ně má!
ppp
bla - - hem!
mf
Mně jsi ži - vot da - - la!
p
Lás - - ka ži - vot náš!
p
Ó

Šárka. (vroucně)
rci, že ne - sním jen? Tě
p
Poco più mosso.
mi - lu - ji, jak květ, jenž v tesk - ném
pp
stí - nu le - sa touž - ně snil a
če - kal svět - lo
f
mi - lu - je!

Con fuoco.
Ctirad.
Ach, ty jsi slun-ce mé,
Blíž, jen blí-že na má ňad-ra!
ty jsi slun-ce mé! Já ho-řím ve tvém ob-je-tí,
Blíž, jen blí-že na má ňad-ra! Jen v jed-no sply-nout!
a vydechnout na tvých ústech nech mě
Věč-ně, ne-roz-lučně s te-bou v jed-no!
ži-vot můj!
S te-bou v jed-no! Jak jsi

mf
Cí - tíš žár, jenž z ňa - der šle - há?
krás - ná! Re - tem ží - zni - vým já pi - ju
f
V prou - dech zla - tých ob - lé - vá nás bla - ho lás - ky!
krá - su tvou a kaž - dým douškem ros - te o - pět tou - ha pal - či - vá!
mf
Cí - tíš žár, jenž z ňa - der šle - há?
mf
Cí - tíš žár, jenž
p
V prou - dech zla - tých, v prou - dech
z ňa - der šle - há?
mf
V proudech zla - tých ob - lé - vá nás lás - ky bla - ho!

zla - tých ob - lé - vá nás lás - ky,
V prou - dech zla - tých ob - lé - vá nás lás - ky bla - ho! Lás - ky,
Andante assai sostenute quasi Adagio.
lás - ky bla - ho!
(Šárka v nejvyšším opojení klesne mu na prsa. Ctirad odvede ji pod dub a jemně přinutí, aby usedla; sám usedne jí k nohám.)
lás - ky bla - ho!
Ctirad.
Viz tu krás - nou noc, tak pl - ná ně - hy jest!
rit.
a tempo
To na - ší lás - ky, to na - ší lás - ky zvěst kol va - ne
rit.
a tempo

Šárka.
Hle, ti - síc jis - ker ho - ří ve vý - ši! Vů - ni
pří - rodou! Já všech - ny vi - dím plá - ti ve tvém
ppp
slad - kou kvě - ty dý - cha - jí! a tempo Toť bla - hý sen!
o - ku! Však slad - ší, slad - ší ú - sta tvá!
rit. a tempo ppp sempre più
Molto Allegro.
(Šárka náhle prudce se vytrhne
Bla - hý sen!
Ó kou - zlem spja - las mě!
e più ri - tenu - to sin al Fine. pppp
Ctiradovi z náručí.)
Šárka.
Oh! Bě - da!
sfz

Pryč! Pryč! Rych_le pryč! Ó
f
f
sfz
(Klesne před ním na kolena.)
jdi! Za - klí - nám tě
Ctirad. f
Jen s te - bou!
sfz
lás - kou svou i bo - lem zou - fa - lým, svůj ži - vot za - chraň!
sffz
Za - - chraň! Na roh ten - to zna - me - ní a z le - sa
mf
f
fpp
mf

tlu_pa li_tá děv by při_kva_či_la.
Ach, měj sli_to_vá_ní s že_nou bíd_nou,
od_pusť, od_pusť! Já tě zničit chtě_la zradou!
(Ctirad pozvedne ji.)
Poco meno mosso.
Ctirad.
Zra_da lás_ku tvou mi da_la, proto
žeh_nám jí!
Však před ženami měl bych
u_stou_pi_ti zba_bě_le? Ty ske_tu nemoh_la bys mi_lovat!
(Ctirad uchopí roh, Šárka sna_
Allegro.

ží se, aby mu ho vyrvala. Však marně.)
(Ctirad zatroubí.)
(Pak uchopí meč.)
Můj me_či, vzhůru! Ho - tov k bo_ji jsem
(Z dálí ozve se odpověď děv.)
Šárka.
Hrů - za! Kříd - lem ne_to_pý_řím
a věn_čit bu_de lás_ka zbraň mou ví_tě_zí_cí!
zra - da již se blí - ží, o - ko kr_ví blýs_ká, z tla - my jed jí ka_ne!
Mě, mě za_chvať pří_še_ro! Já, já vzbu_di_la tě, a_le je_ho
DĚVY.
(Z dáli)
He_já! He_já! He - já!

še - tři! Mi - lu - ji, mi - lu - ji jej!
Ctirad.
Šár - ko,
sfz mf
(Obejme Šárku jednou rukou, v druhé drží meč.)
dů - vě - ru měj v lás - ku mou a sí - lu!
DĚVY.
(Děvy se zbraněmi tasenými a se smolnicemi přikvapí s různých stran s posměšným pokřikem.)
Ho - jo! Ho - jo!
sfz mf sfz mf sfz mf
f
DĚVY.
Soprani.
Bij - te! Bij - te! Bij - te!
Alti.
Šel - ma v léč - ku pad - la! Šel - ma v léč - ku pad - la! Bij - te! Bij - te!
Ctirad.
(Radka ze zadu vrazí mu oštěp do ramene, že meč vypadne mu z ruky.)
Os - trým zu - bem chce se šelma brá - nit!
Bij - te! Bij - te! Bij - te!
Bij - te! Šel - ma v léč - ku pad - la! Šel - ma, šel - ma
p

Radka.
Os_třej_ší___ však mo_je zbraň jest!
Šárka.(stranou.)
Bě_da! Jak jej spa_sit!
Zmi_je lsti_vá!
(Děvy vrhnou se na něho a spoutají ho.)
Ho_jo! Náš jest!
v léč_ku pad_la!
Náš jest! Ho_jo!
Grave. (K děvám.)
Zpátky! Můj jest on, a prá_vo nad ži_vo_tem je_ho mám jen já!
(Šárka vrhne se mezi Ctirada a děvy a hrozivě před ním se vztyčí.)
Allegro.
Grave.
(Děvy ustoupí.)
c.p.
a tempo
Opona padne.

Jednání třetí.

Pusté, kamenuité údolí mezi skalami, v pozadí úžící se v průsmyk. Jednotlivé skály zvedají se v ostrých a příkrých obrysech a mezi útesy jejich prozírá jen úzký pruh obzoru. — Na povýšeném výstupku skalním stojí kníže Přemysl ve zbroji, kolem něho ozbrojení muži. Uprostřed mužů Šárka, jednu ruku má ukrytu v řasách pláště, do něhož jest zahalena, druhou rukou opírá se o štít.

Úvod.

Lento.
Allegro
con fuoco.
Lento.
Allegro con fuoco.
Meno mosso.
rit.

mf
sempre
ff sempre
Ped.
a tempo
poco più mosso
ff
f
poco più mosso
a tempo
mf
poco a poco
acceler.
ff Allegro. Opona se zvedne.

Přemysl.
Svo_jem svým jsem te_bou vést se dal až
v skalní tu_to skrýš, ač ta_jem_ná mi po_sud tvo_je zvěst.
Ty, že_no zká_zy, vést chceš na_ši zbraň? Ty, kte_rá záš_tí, kr_ve_lač_nou záš_tí
ži_víš o_nu saň, jež hu_bí dě_di_ny a ro_lím spust_lým set_bu

mrt_vol dá - vá!
(Muži hrozivě) Tenori
MUŽI.
Vra_žed_ni_ce kle_tá!
Vzhou_bu chce nás vlá_kat!
Bassi
Vra_žed_ni_ce kle_tá! Vzhou_bu chce nás vlá - kat!
(Šárka stojí mlčky a nepohnutě)
Přemysl.
Jak ti vě_řit mám, že
Vra_žed_ni_ce kle_tá!
Vra_žed_ni_ce kle_tá!
zdar mi při_ná_šíš, když zmar jen z te_be vlá a kr_ví na_ší dlaň tvá

zbroce_na?
MUŽI.
Hoj!
V ko_řist nám ji vy_dej!
V ko_řist nám ji vy_dej!
Přemysl.
Mluv, co te_be při_vá_dí?
Meno mosso.
Snad svět_lý zá_kmit lí_tos_ti padʼ
v tem_né ni_tro tvé, a hle_dáš ny_ní smí_ru o_čis_tu?
(Šárka záporně kyne hlavou.)
Šárka.
Já lí_tosť ne_cí_tím a smí_ru nehle_dám!
(vroucně)
Však

pře_ce jas - ná zá - ře nit - rem roz_li_la se, že vše
ji_né vstí - ny zapaďlo, a zář ta sva - tá mo_jí
cantabile
o_čis_tou!
(Podá Přemyslovi meč, jejž měla ukrytý v plášti)
Znáš tu_to zbraň?
Più mosso.
Přemysl.
To meč jest Cti_ra_dův!
MUŽI.
Tenori
Ha,
Bassi
Più mosso.

Ha, slyš - te!
slyš - te! Slyš - te! Cti - rad za-bit jest! Cti-rad za-bit jest!
Ha, slyš - te! Slyš - te! Cti - rad za-bit jest! Cti-rad za-bit jest!
Přemysl.
Pak třes se ty i tvo-je druž-ky! Srd-ce mé - ho kus s ním jste mi vyr va - ly!
Oh! Hroz - ně pomstěn bu - de rek!
Já z va-šich těl mu vztý - čím mo-hy-lu, z níž bu-de žert-vou stou-pat

mf
kr - ve va - ší dým! A ty, jež dr - ze ho - no - síš se či - nem
kr - va vým, ty po - sel - ky - ně hroz - né Mo - ra - ny, již
(Šárka zvedla zatím meč Ctiradův, jejž Přemysl spustil na skalisko; muži vrhnou se na ni.)
(K mužům)
prv - ní v tem - nou říš své pa - ní spěj! Jest va - še!
Molto Allegro.
MUŽI.
Bíd - ně v mukách zhyň! Bíd - ně v mukách zhyň! Bíd - ně v mukách zhyň! Bíd - ně!
Bíd - ně v mukách zhyň! Bíd - ně v mukách zhyň! Bíd - ně v mukách zhyň! Bíd - ně v mukách zhyň!

(Šárka vyrve se jim a vyběhne na povýšený výstupek skalní.)
Šárka.
Allegro pathetico.
Slyš věč_ná ob_lo_ho, zníž stře_ly smr_tí_cí se ve vin_ní_ka ňad_ra vrý_va_jí!
I oh_ni slyš, jenž ha_dy žha_vé k tres_tu vy_sý_láš!
I vo_do dra_vá

(Bodne se mečem do obnaženého ramene.)
mf
slyš, jež kořist svo-ji v chladné zká-zy vr-háš hlu-bi-ny! Svou
fp
f
kr-ví tvrdím hroznou pří - sa - hu, a bo-hů věčných sbor mi
svěd-ky buď! Svůj ži - - vot chci vám dá - ti
v plen, však spas - te, spas - te Cti - ra - da!
sfz

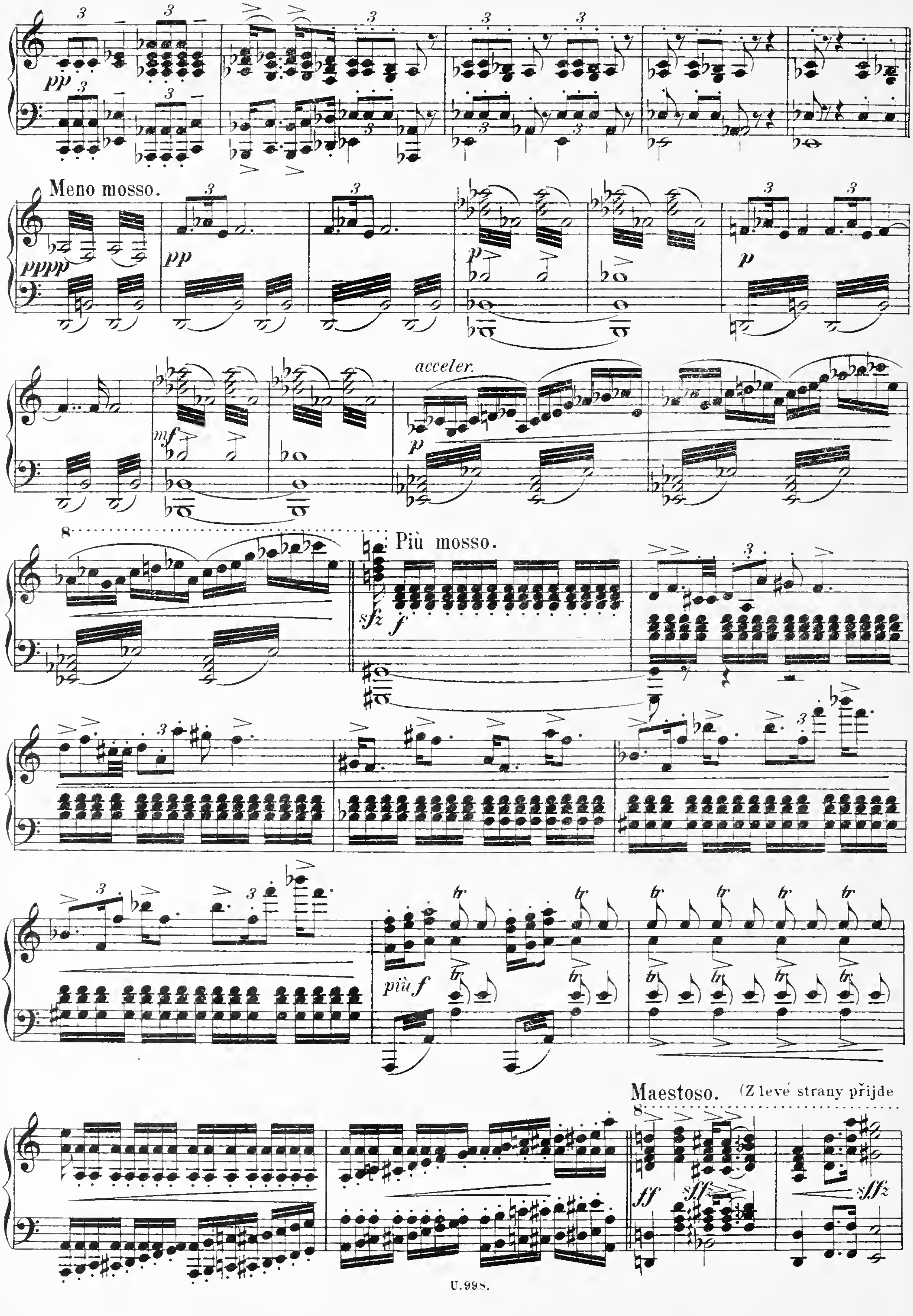

Přemysl.
To ne-ní kla-mu hlas! On ži - - je!
MUŽI.
(Muži ucouvli.)
Ži - je!
Zi - je!
(Šárka sestoupí mezi muže.)
Šárka.
Allegro moderato.
Jako hej-no krkav-ců se
Ži - je! Cti-rad ži - je!
Ži - je! Cti-rad ži - je!
že-ne dív - čí voj, a o-běť svoji vlék - ne za se - bou!

Sem do - ra - zí se sluncem po - led - ním a dřív než zá - pad ru - dý
po - has - ne, má Cti - rad v mu - kách ži - vot do - ko - nat!
Più mosso.
Přemysl.
Hoj!
Vzhů - ru! Zbraně k dí - lu! Vzhů - ru! K dí - lu!
MUŽI.
Vzhů - ru! Zbra - ně k dí - lu! Zbra - ně k dí - lu!
Vzhů - ru! Vzhů - ru! Zbra - ně k dí - lu!

Lento.
Šarka.
O-pa-tr-nosť žá-dá dí-vek lest! Mě bdě-lým o-kem u-čiň-te,
a sa-mi v hradby těchto skal se taj-ně skryjte! Ú-der na můj štít buď poslem marných
pro-seb mých a kú-to-ku vám zna-me-ním!
Přemysl.
Jak pla-zu zlé-ho muž se ští-tí
lsti, leč nutnosť zra-dy zbraň nám vtiská do dla-ně. Neb kru-tá do-ba kru-té-či-ny

Allegro marciale.
(Přemysl a muži odejdou mezi skály do pozadí a v pravo. Zůstane jen Šárka.)
žá - dá!
Allegro pathetico.
Šárka.
Kam mě ve-deš zra-dy pří - še-ro?
Kam?
Proč v srd - ce spá-ry svo-je za - tí-náš?

Lento.
Proč?
A přec tak mu-si-lo se stát!
A přec tak mu-si-lo se stát!
Più mosso.
On mu-sí žít, byť
všechno kleslo v zmar a zká-zu!
Allegro pathetico.
(Odejde mezi skály na pravo.)

Meno mosso.
acceler.
Più mosso.
più f
Maestoso.
(Z levé strany přijde

spoutaný Ctirad v průvodu Radky, Svatavy, Libyny, Mlady, Hosty a Častavy, za nimi Vlasta, pak ostatní děvy. Všechny jsou ozbrojeny. Některé přinášejí kůl a kolo a různé nástroje k usmrcení Ctirada. Děvy a Ctirad stanou na pravo.)
Vlasta. (k Ctiradovi)
Spra_ved_li_vý soud tvé vi_ny zvá_žil tíž a trest jí vy_mě_řil.
Ty, Ctirad, vla_dy_ka, jenž v ne_přá_telství kru_tém
pro_ti nám jsi bro_jil, kr_ví splatíš krev, již pro_li_la tvá zbraň!

Andante.
Dnes ještě v ko-lo vpleten buď!
Soprani
DĚVY.
Sbor i soli.
Tak staň se! Zemřeš ješ-tě dnes!
Alti
Tak staň se! Zemřeš ješ-tě dnes!
Andante.
(Děvy tiše odejdou do pozadí, kde dělají přípravy k usmrcení Ctirada. Vztýčí kůl, postaví kolo, rozdělají hranici. Vlasta prochází mezi nimi a prohlíží přípravy. Jen dvě děvy ozbrojené zůstanou na blízku Ctirada jako stráž.)
cantabile
Ctirad. (usedne na skalisko)
Jen spo-rých chví-lí zák-mit

pr_ cha_ vý a hrozná ru_ ka tvá, ó Mo_ ra_ no, již na vždy skvě_lý
p
dar mi vyrve ži_ vo_ ta!
Poco mosso.
DĚVY.
Soprani.
mf
My smír_ nou o_ běť dá_ me
Alti.
mf
My smír_ nou o_ běť dá_ me
Poco mosso.
mf
stí_ nům padlých děv!
più f
My smír_ nou
stí_ nům padlých děv!
f
My smír_ nou
f

Ctirad.
Ach!
o_běť dá_me stí_nům pad_lých děv!
o_běť dá_me stí_nům pad_lých děv!
Ze_mřít! Ze_mřít!
Moderato.
Když jsem po_čal žít!
Když ště_stí čí_še zla_to_zář_ná prv_ně k re_tům práh_nou_cím se
schý_li_la a o_ku u_žas_lé_mu slun_ce lá_sky vzešlo zá_ří_cí!
DĚVY.
Hoj!

Poco mosso.
Na o-hni-vém ko-ni du-še po-le-tí!
Na o-hni-vém ko-ni du-še po-le-tí!
Poco mosso.
Ctirad.
Andante.
Já ne-le-kám se, smr-ti chladná,
Andante.
muk ni stí-nů tvých, však žel mi jest, že lás-ka mo-je se mnou mu-sí
mřít! Chtěl vlo-žit bych ji, slun-ce věč-né,

v zla _ _ té srd_ce tvé! A ukrýt ji ve skalin moc_ných
ne_roz_bor _ ný klín! Ji vdechnout tou _ žím v sladkou vů _ ni,
vřele
pp
kterou chví se květ, i v zla_té vl_ny kla_sů žír _ ných,
p
ji_miž dme se lán! A roz _ zvu _ čet jí
ppp

v tkli - vé du - - mě bo - - - - ru
ko - ru - ny, i stří - brolesk - lých
bys - třin šum - - ných prou - - - - dy
zpě - ně - né!
Pak lás - ka má by ne - na - lez - la
mf
mp
f

rit.
v ňadrech zchlad_lých hrob, však věč_ně by, ve věč_né krá_se ja_rem
rit.
rit.
zkvé_ta_la! Plá - la v ja_su svém!
a tempo
rit.
rit.
Allegro molto moderato.
(Mezi skalisky objeví se Šárka, štít zavěsí na skálu a meč položí pod něj. Patří na Ctirada, však on ji nepozoruje.)
tutta forza
Ach, žeh_ná___ na buď mo_je lás_ _ko!
Allegro molto moderato.
riten.
Maestoso.
Věč_ně žeh_ná___ na buď! I za to, žes mi ži_vot da_la, i že dá_váš
Maestoso.
riten.

(Libyna, Svatava, Mlada, Radka, Hosta, Častava vezmou varyta a pějí blížíce se k Ctiradovi. Ostatní děvy ozbrojeny ubírají se za nimi, Vlasta jim v čele.)

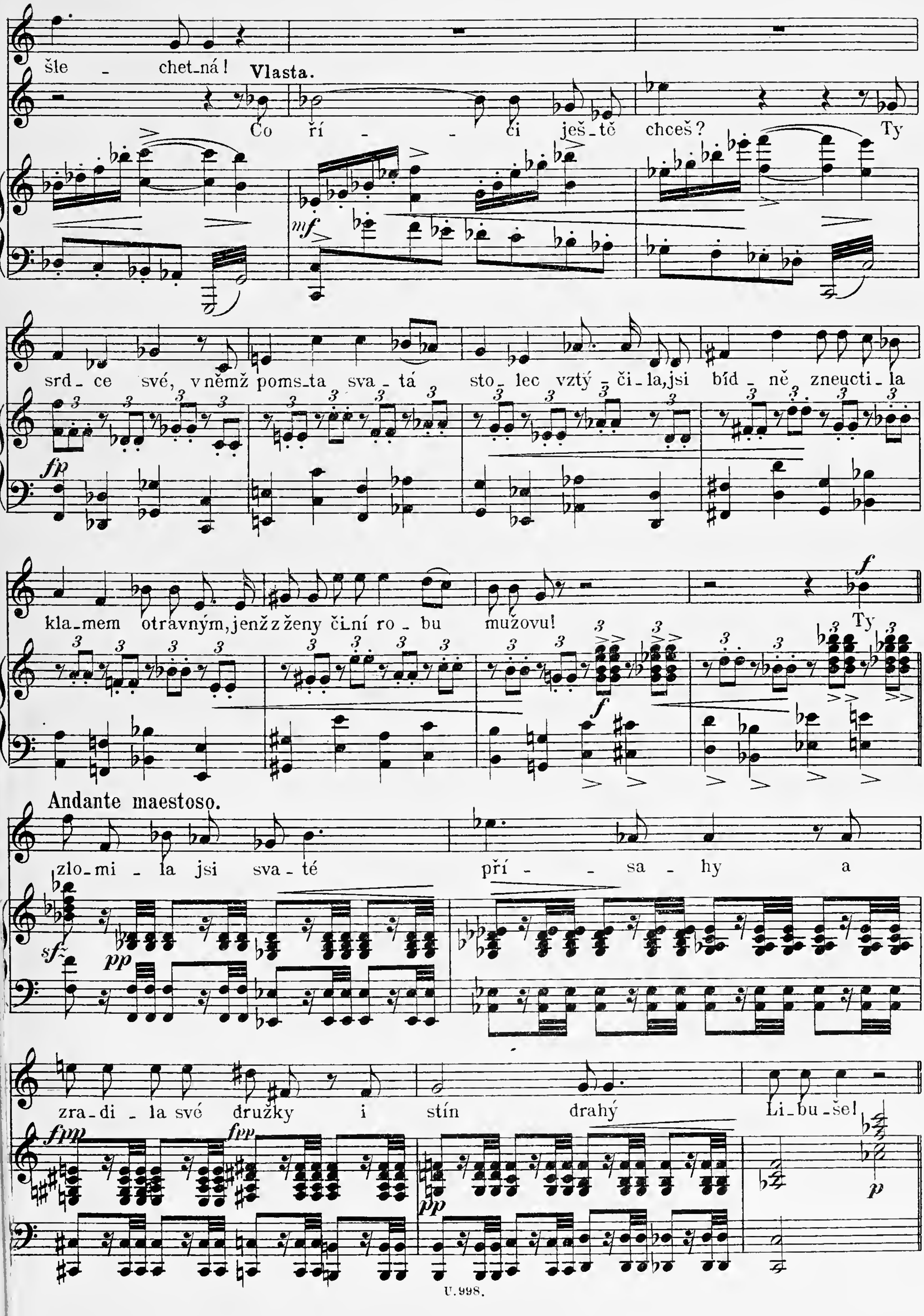

Mo - ra - no hroz - ná! O - pusť svou ří - ši,
Mo - ra - no hroz - ná! O - pusť svou ří - ši,
Mo - ra - no hroz - ná! O - pusť svou ří - ši,
Mo - ra - no hroz - ná! O - pusť svou ří - ši,
pod - zem - ní, tem - nou! Lač - ným svým
pod - zem - ní, tem - nou! Lač - ným svým
pod - zem - ní, tem - nou! Lač - ným svým re - tem,
pod - zem - ní, tem - nou! Lač - ným svým re - tem,
mf

re - tem, lač - ným svým spá - - rem pro o - běť
re - tem, lač - ným svým spá - - rem pro o - běť
lač - ným svým spá - rem pro o - běť
lač - ným svým spá - rem pro o - běť
chvá - tej!
chvá - tej!
chvá - tej!
chvá - tej!
DĚVY.
Sopr.
Alti.
Mo - ra - no sva - tá! Mo - ra - no hroz - ná!

Pro o - běť chvá - tej!
Pro o - běť chvá - tej!
Pro o - běť chvá - tej!
Pro o - běť chvá - tej!
Pro o - běť chvá - tej! Pro o - běť chvá - tej!
(Vlasta mečem svým dotkne se hlavy Ctiradovy.)
Vlasta.
Mo - ra - no, svou o - běť vez - mi!

Allegro feroce.
Šárka (vrhne se k Ctirado_
Lás _
(divoce odhazují meče, štíty, oštěpy, varyta, aby se vrhly na Ctirada.)
DĚVY.
Sbor i soli.
Zmar! Zmar! Krev tvou chceme!
Krev tvou chceme!
Allegro feroce.
vi a pevně ho obejme.)
_ ka má ti ští _ tem bu_de!
Ctirad.
Šár _ _ _ ko! Kterak zmí _ rat mám, když
(Děvy v údivu ucouvnou.)
Toť klam! Toť klam! Zda Šár _ ka to?
Toť klam! Zda Šár _ ka to?

Jen u te_be můj ži_vot i má
ty jsi u mně? Jdi! Již jdi! (Horoucně ji obejme) Oh, jdi!
Zda Šár_ka to? Ha, zrád_ky_ně! Zrád - - ky - ně!
Zda Šár_ka to? Ha, zrád_ky_ně! Zrád - - ky - ně!
smrt!
Hoj! Zpát - ky! Zpát - ky zbě_si - lá, zpát - ky, neb
Hoj! Zpát - ky! Zpát - ky zbě_si - lá, zpát - ky, neb
Šárka.
Vlas - to, Vlas - to! Ty mě slyš! Ty vel_ká bylas vždy a
sdí - lej o_sud je - ho!
sdí - lej o_sud je - ho!

šle - chet_ná!
Vlasta.
Co ří - - ci ješ_tě chceš? Ty
srd_ce své, v němž pomsta sva_tá sto_lec vztý_či_la, jsi bíd_ně zneucti_la
kla_mem otravným, jenž z ženy činí ro_bu mužovu! Ty
Andante maestoso.
zlo_mi_la jsi sva_té pří - - sa - hy a
zra_di_la své družky i stín drahý Li_bu_še!

Poco più mosso.
Bud' vy_vr_že_na z kru_hu na_še_ho,
acceler.
a tempo
Šárka.
Ach!
(Šárka zastře si tvář, když opět
a na vždy pro_kle_ta!
DĚVY.
Sbor i soli.
Bud' pro_kle_ta!
Bud' pro_kle_ta!
Allegro pathetico.
f a tempo
pozvedne hlavu, zazáří líce její nadšením)
ritenuto
molto

Lento.
Šárka.
pp
Viz tak
sla - bá jsem, že v pros - bě ru - ce spí - nám před te - bou, a
přec tak sil - ná, že se ne - dě - sím ni klet - by tvé! To
div - ná, vel - ká moc, jež spja - la
mě! Já mar - ně pro - ti ní se brá - ni - la! Jak

Più mosso (ma non troppo.)
mf
bou_ře jar_ní náh_le při_lét_la, jež stro_my, ke_ře
kvě_ty za_chvá_tí ve ví_ru zá_vrat_ném!
f
f
rit.
Meno mosso.
Však jed_no věz, že o_na je_nom dá_vá bla_že_nosť a ži_vot!
espress.
Nechci moc ni vlá_du bo_jov_nou! Vše vra_cím
f
p

rit.
vám, jen o - de - jít nám přej - te s lás - kou na - ší!
(Opět se přivine k Ctiradovi)
rit.
mf
f
Vlasta.
On jest sou - zen! A ty sou - ze - na jsi s ním!
Allegro.
Ctirad.
f
Šár - ko! Zachraň se!
(Vlasta kyne děvám, jež vrhnou se na Ctirada a Šárku, chtějí Šárku od něho odtrhnout a vléknou ho ke kolu.)
DĚVY.
Soprani
Alti
Jest sou - zen!
m.s.
(Šárka vyrve se děvám, běží ke skále, kde zavěsila štít.)
Šárka.
ff
(uchopí meč a
Pak sou - ze - ny jste vy
c. p.
sffz

bije do štítu)
též! Ho-jo! Ho-jo! Ho - jo!
Rány na štít.
ff
sfz
sfz
8
m.s.
ff
6
6
m.d.
DĚVY.
Soprani
Soli.
f
Toť zra-da!
Alti
f
Toť zra - da!
(Mezi skalami odpovídají jí muži.)
MUŽI.
Tenori
ff
Ho-jo! Ho-jo!
(za scénou)
Bassi
ff
Ho-jo! Ho-jo!
8
8
sffz
sffz
f
6
6
3
3

Sbor i soli.
Toť zra - da!
Toť zra - da!
(Muži se zbraněmi tasenými vyřítí se ze skal; Přemysl jim v čele.)
Ho - jo! Ho - jo! Ho - jo!
Ho - jo! Ho - jo! Ho - jo!
Přemysl.
ff
Bo - zi zbra_ním na_šim žeh - nej - te!
Sbor.
ff
Zra-da! Zra-da! Bě - da! Zra-da! Zra-da! Bě - da!
ff
Zra-da! Zra-da! Bě - da! Zra-da! Zra-da! Bě - da!
(Děvy zanechají Ctirada a v zděšení a ve zmatku chápou se svých zbraní.)

Soli.
DĚVY.
Zra - da! Zrada!
Zra - da! Zra-da!
Toť zra-da!
Toť zra-da!
Toť zra-da!
Toť zra-da!
(Muži dorážejí na děvy.)
ff
Bij-te! Bij - te! Bij-te! Bij-te! Ne - živ-te ni
ff
Bij-te! Bij-te!
Bij-te! Bij-te!
Tutta forza
MUŽI.
ses-tru, a - ni dce - ru!
Ne - živ - te ni ses-tru, a - ni dce - ru!
(Rozpoutá se krutý zápas, muži
zatlačí konečně děvy do průsmyku mezi skály.)
ff

DĚVY.
Sbor i soli.
ff
Bě - - da!
ff
Bě - - da!
fff
ff
(Zůstanou jen Ctirad a Šárka.)
(sejme Ctiradovi pouta.)
Šárka.
Živ a zachrá_něn!
sffz
fp
Ctirad.
Tvou spasen lás_kou!
(Klesnou si do náruče.)
mf
ff
(Vdáli ozývá se třesk zbraní.)
p

Ctirad.
Sly - šíš vá-lečný ten hluk a třesk? Proč
pp
p
(Zvedá se vichr a přihání temná, těžká mračna, blíží se bouře.)
rá - mě ra-ně-no a ku po-mo - ci ne-můž spě - ti
pp
(Ctirad vystoupí na skalisko, z něhož otvírá se rozhled směrem za bojujícími.)
přá - - te - lům!
(blesk.)
(blesk.)
f
sff
Šárka (pro sebe)
A mé to dí - lo!
pp Meno mosso.
Ctirad.
Tempo I. (Allegro.) Ja - ko du - bů les jsou
f p
mu - žů ra - dy, a - le ja - ko kla - sů zra - lých žeň již dě - vy

Šárka (pro sebe, s výrazem rostoucí hrůzy.)
Tempo I.
kle_sa_jí! Tou ru_kou vraždě_ny!
Meno mosso.
(blesk.)
(Bouře již se rozpoutala, hrom duní a blesky kmitají se mraky.)
Ctirad.
Jak štva_ná zvěř již mu_žům ví_tě_zí_cím vo_běť pa_da_jí!
(blesk.)
(blesk.)
Šárka.
Mě hrů_za, hrů_za, jí_má!
(Ctirad sestoupí se skaliska.)
(Pevně se přivine k Ctiradovi.)
Ctirad.
Vná_ruč mou se skryj a o_pusťme ta mís_ta zá_hu_by a smr_ti!
(blesk.)
(Bouře stále roste, setmělo se, jen žlutavý kmit blesků prorývá temné mraky.)
U. 998.

(blesk.)
Ctirad.
Viz, i ne-be již se dá-vá v hněvný boj.
Meno mosso.
Šárka. (pro sebe)
Ty du-še mrtvých, kde as tě-ka-jí!
Allegro moderato.
(Vykřikne.) Zda slyšíš? Še-lest! Pojď, již pojď!
(Tiskne se k němu)
Ctirad.
Toť vi-chru pe-ru-ti, ty šu-mět bu-dou dnes nám v lás-ky sen!
molto rit.
a tempo
(Chtějí odejíti mezi skály na
(blesk)
(blesk)
ff a tempo

pravo. Tu jako by blesk náhle rozdělil clonu temných mraků a mezi nimi ve výši objeví se zsinalé a zkrvavělé zjevy pobitých děv. V popředí Vlasta, Libyna, Svatava, Mlada, Radka, Hosta, Častava, jiné zjevy ještě ztrácejí se dále v mračnech. Bouře utichne.)

mrtvé tam? Ty zbra_ně kr_va_vé?
8
(blesk.)
(blesk.)
Ctirad.
Jen bles_ky
Allegro moderato.
mra_kem kmi_ta_jí.
ZJEVENÍ DĚV.
Soprani
f
Již s ná_mi pojď! Nás če_ká di_vý
Alti.
Již s ná_mi pojď! Nás če_ká di_vý
mf
let! Však dří_ve hrů_za
let! Však dří_ve hrů_za

Šárka.
(vrhne se k Ctiradovi)
Mě chraň svou lás - - kou!
vy - ssa - je ti krev!
vy - ssa - je ti krev!
Ctirad.
Vždyť jen lás - ka na - še sná - - mi
jest!
ZJEVENÍ DĚV.
Kam chceš se skrý - ti?
Kam chceš se skrý - ti?
Kam chceš se skrý - ti?
Kam chceš se skrý - - ti?

Zra - da tvá jak lač - ná vl - či - ce se plí - ží za te - bou! Již
Zra - da tvá jak lač - ná vl - či - ce se plí - ží za te - bou! Již
Šárka.
Již blí - ží se!
chvá - tí tě! Již srd - ce z na - der chce ti
chvá - tí tě! Již srd - ce z na - der chce ti
Již ru - kou smr - ti po mně sa - ha - jí!
(Klesne Ctiradovi do náruče jako bez smyslů.)
Ctirad.
Tím sva - tým žá - rem
rvát!
rvát!
Allegro con fuoco.

jímž mě k sobě spja_las', za_klínám tě, za_puď chmury dě_si_vé a se mnou pojď!
f
sfz
mf
Andante.
Ó pojď! Já v ná_ru_či
rit.
pp
na vře_lém srdci svém tě po_ne_su přes kame_ny a hlo_ží
p
mf
Lento.
v ti_chý dvo_rec svůj!
pp
Tam lí_py mi_le
ppp
pp sempre
(Mezi vypravováním Ctiradovým svit blesků pohasne a zjevení děv ztrácejí se v temnu.)
molto rit.
v ok_na ký_va_jí a střá_sat bu_dou kvě_ty
mf molto rit.

(Líce Šárčina se jasní, jako by prociťovala z děsného snu.)
Šárka.
A věč_ným, věč_ným pokve_te nám ja - rem ži_vot!
rit.
v bla_hé lás - ky sny!
O pojď!
Pojď!
Pojď!
(Ústa jejich k sobě se nachýlí, v tom opět osvětlí se zjevení děv.)
O
ZJEVENÍ DĚV.
Allegro moderato.
Krev máš na ús_tech!
Krev máš na ús_tech!
Allegro moderato.

(Zoufale se vytrhne z objetí Ctiradova.)
hrů - za! Hrů - - za! Zas těch o - čí mrtvých vý - čit - ka!
Na - - ši krev! Na - ši
Na - - ši krev! Na - ši
ff
krev!
krev!
ff
Jsou zde! Již blí - ží se! A me - zi nás se de - rou! Ni - kde spá - sa!
Ni - kde záchra - na! Ni - - kde!
Ctirad.
f
Jest v lás - - ce! V lás - - ce!
sfz
f

Allegro maestoso.
ZJEVENÍ DĚV.
Kdo ty rá - ny pr - soum dal? Kdo srd - ce proklál
Kdo ty rá - ny pr - soum dal? Kdo srd - ce proklál
Allegro maestoso.
v ňad - - rech? Kdo? Kdo v ří - ši tem - nou
v ňad - - rech? Kdo? Kdo v ří - ši tem - nou
Šárka.
Mě hrů - - za chvá_tí!
Mo - ra - ny nás slal? S ná - mi pojď!
Mo - ra - ny nás slal? S ná - mi pojď!

(Šárka vyběhne na skálu.)
Più mosso.
ff
Jen jed_na spá_sa! Smrti, přijmi mě
sffz c. p.
f
i mo_ji lás - - - - ku!
Molto Allegro.
(Šárka vrhne se dolů. Zjevení zmizí.)
ff
Šár - ko!
c. p.
ff
fff
(Sluneční svit prozáří mraky.)
Ctirad.
Lento.
ff
mf
f Sám! Sám! A dál mám
p
sf
sffz
mf
ží _ ti!
(Opona padne.)
ff
sffz